

Прича иде овако - наш пријатељ, руски продуцент Филип Кудрјашов сваке године у духовној престоници Српства Крушевцу организује Фестивал православног филма „Снажни духом“. Публике је мало, разумевања локалних власти још мање, али сваке године се успева, и ево, већ пет година заредом тај фестивал живи свој живот у том граду.

У оквиру фестивала, гостујуће филмације сваке године у локалном парку саде дрвеће, што се обележава пригодним спомен-плочама. Али између двају фестивала, о парку нико не води рачуна, и кад год се врате, наши пријатељи по правилу затекну парк зарастао, запуштен, а ових дана је установљено и да су неки добри људи разлупали једну од плоча, чији остаци леже разбацани наоколо.

То је веома упечатљива слика културе у Србији. Некоме није тешко да сваке године из Москве и других градова Русије (и Србије) иде у Крушевац и тамо приказује филмове који се директно тичу онога што нас и Русе у највећој мери уједињује — наше заједничке православне вере. А некоме није тешко да уложи труд и рад да у јавном парку разлупа камену плочу на којој пише „Снажни духом“, што није тако лак задатак.

Немојте ово погрешно да схватите: ово није једна од оних „ето какав смо народ“ јадиковки. Народ смо СВАКАКАВ. Неко воли филмове о православљу, неко воли да пије у парку, можда неко воли обоје, али свакако није све за свакога. Наравно да није.

О полупаној плочи и јавној имовини

Пише: Никола Танасић
петак, 14 фебруар 2020 07:14

О полуваној плочи и јавној имовини

Пише: Никола Танасић
петак, 14 фебруар 2020 07:14

О полупаној плочи и јавној имовини

Пише: Никола Танасић
петак, 14 фебруар 2020 07:14

